



ORSZÁGOS RENDŐRFŐKAPITÁNY

1139 Budapest, Teve u. 4-6.,
1903 Budapest, Pf.: 314/15.
Telefon: (06-1) 443-5573, Telefax: (06-1) 443-5733
BM telefon: 33-104, 33-140, BM telefax: 33-133
E-mail: orfkvezeto@orfk.police.hu

Szám: 29000-105/1148/7/2011. RP.

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző: Tőkés József r. fhdgy.

Telefon: (06-1) 443-5674

V é g z é s

Murakeresztúri lakos által előterjesztett rendőri intézkedés elleni panasz tárgyában – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület 364/2011. (XII. 7.) számú állásfoglalásának megállapításaira – az eljárást

m e g s z ü n t e t e m.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata közvetlenül kérhető a bíróságtól. A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságra – a Fővárosi Törvényszéknek címezve – a felülvizgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül kell benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni, illetve azt a fenti határidőn belül a Fővárosi Törvényszéknél (1539 Budapest, Pf.: 632.) közvetlenül is be lehet nyújtani. (A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 330. § (2) bekezdése, 326. § (7) bekezdése; a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 109. § (1) bekezdése).

A végzést kapják:

- 1) Panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Zala Megyei Rendőr-főkapitányság
- 4) Irattár

INDOKOLÁS

Murakeresztúri lakos (a továbbiakban: Panaszos) 2011. augusztus 11-én, elektronikus úton (e-mail) panaszt terjesztett elő a Független Rendészeti Panasztestületnél (a továbbiakban: Panasztestület), melyben az alábbiakat adta elő.

Férjétől elvált, de azóta is közös házában élnek a 8834 Murakeresztúr, József Attila u. 42. szám alatt. A válást követően megromlott a kapcsolata volt férjével és a gyermekeivel is, ezért albérletbe „kényszerült”. Állítása szerint minden másnap hazajár. 2011. július 26-án 17:30 óra körüli időben személygépkocsija – amelyet lányának vásárolt, de ő az üzembentartója – a közös családi házuk udvarán parkolt, melynek indítókulcsát a volt férj minden előzmény nélkül „eltulajdonította”. Ezt követően „megszarolta”, hogy csak akkor adja neki vissza az indítókulcsot, ha a Panaszos visszaadja neki a volt közös személygépkocsijuk pótkulcsait.

A Panaszos felhívta a Nagykanizsai Rendőrkapitányságot és segítséget kért. Az ügyeletes közölte, hogy a gépkocsi nem az ő nevében van, a rendőrök pedig „jogtalanul nem intézkedhetnek”.

A Panaszos kétségbeesésében volt férjének támadt, melynek során három téglát dobott a férfi „után”, aki azonban nem sérült meg. Ezalatt megérkezett a Panaszos veje, aki nyomdafestéket nem tűrő módon „fenyegetőzött”, és közben – a Panaszos meggyőződése szerint – a körzeti megbízottal beszélt telefonon, akit folyamatosan informált.

Időközben megérkezett a Panaszos idősebbik lánya is. Eközben a Panaszost családtagjai folyamatosan „fenyegették”, ezért felhívta az ügyvédjét is, hogy segítséget kérjen tőle, de ő sem tudott mit tenni.

A Panaszos ismét felhívta a Nagykanizsai Rendőrkapitányságot. Ekkor már kiküldtek két járőrt, akik a Panaszos állítása szerint őt nem hallgatták meg, csak családjának többi tagját, azonban őket is olyan távolságban, hogy ő nem hallhatott semmit. A Panaszostól mindössze annyit kérdeztek, hogy kinek a nevében van a kérdéses gépjármű. A forgalmi engedély megtekintését követően az intézkedő rendőrök megállapították, hogy azon üzembentartóként a Panaszos szerepel, ezért közölték vele, hogy elviheti a gépjárművet. Ezen a Panaszos családja felháborodott, és a rendőrökre „támadt” azzal, hogy a gépkocsi nem a Panaszos tulajdonát képezi. A rendőrök erre közölték, hogy felhívják „feletteseiket”, hogy megtudakolják, mit tegyenek, majd távolabb mentek és telefonálni kezdtek.

Ezt követően az intézkedő rendőrök közölték, hogy a Panaszosnak meg kell várnia a kisebbik lányát – aki a személygépkocsi tulajdonosa –, ő majd eldönti, hogy elviheti-e a gépkocsit, vagy sem. Ekkor az eljáró rendőrök szolgálati ideje lejárt, ezért elmentek, és egy másik járőrpáros érkezett helyettük. A Panaszos az intézkedésről semmilyen írásos anyagot nem látott.

A Panaszos ekkor már „teljesen ki volt borulva az egész eljárás módja miatt”, a családi házában várta meg kisebbik lánya megérkezését, aki végül odaadta neki a személygépkocsi indítókulcsát. A Panaszos 22:30 órakor tudott személygépkocsijába beülni és a helyszínt elhagyni.

A Panasztestület az Rtv. 93/A. § alapján folytatott vizsgálata során, a 364/2011. (XII. 7.) számú állásfoglalásában a panaszt megalapozottnak tartotta és a Panaszos alapjogának súlyos sérelmét állapította meg.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdése alapján a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

A rendelkezésre álló bizonyítási eszközökből (iratok) megállapítható, hogy a panaszolt rendőri intézkedés 2011. július 26-án került foganatosításra, a Panaszos pedig 2011. augusztus 11-én, tehát a rendőri intézkedéstől számított tizenhatodik napon fordult a Panasztestülethez.

Mindezek alapján megállapítom, hogy a Panaszos az Rtv. 93. § (1) bekezdése alapján rendelkezésére álló nyolc napos, jogvesztő határidőt elmulasztva kérte a Panasztestület vizsgálatát.

A Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján a hatóság az eljárást megszünteti, ha a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, de az elutasítási ok az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására. A Ket. 30. § d) pontja szerint a hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, nyolc napon belül elutasítja, ha az elkésett.

Tekintettel arra, hogy a Panaszos a rendőri intézkedés elleni panasz Panasztestület felé történő benyújtására nyitva álló határidőt önhibájából elmulasztotta, amely tény (elkésettség) az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására, ezért a panasszal kapcsolatos eljárást a Ket. 31. § (1) a) pontja alapján – figyelemmel a Ket. 30. § d) pontjára – megszüntetem.

A jogorvoslati jogosultságról a Ket. 72. § (2) bekezdése alapján a 98. § (3) bekezdés b) pontjára, továbbá a 100. § (1) bekezdés e) pontjára és (2) bekezdésére, valamint a 109. § (2) bekezdésére tekintettel adtam tájékoztatást. A jogorvoslati jog érvényesítésének módjára a 109. § (2) bekezdése, valamint a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 326. § (7) bekezdése az irányadó.

Jelen eljárásban hatásköröm az Rtv. 92. § (1) bekezdésén, valamint a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Budapest, 2012. február 17.

**Dr. Hatala József r. altábornagy sk.
országos rendőrfőkapitány**